

عنوان مقاله:

حق معنوی در نظام کپی‌رایت؛ رهیافت نظری

محل انتشار:

فصلنامه تخصصی دانشنامه های حقوقی، دوره 1، شماره 1 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

محمدهادی میرشمسی - استادیار حقوق خصوصی دانشگاه علامه طباطبائی

میلاذ حامدی - دانش آموخته کارشناسی ارشد حقوق مالکیت فکری دانشگاه علامه طباطبائی

خلاصه مقاله:

حق معنوی یکی از حقوق اعطایی به مؤلف در حقوق مالکیت ادبی و هنری است که به موجب آن، مؤلف می‌تواند اثر را متعلق به خود بداند، از تمامیت اثرش حفاظت کند و مانع تحریف یا تغییر در اثر خود شود. این حق برخلاف حق مادی که از منافع مالی مؤلف حمایت می‌کند، بر حمایت از شخصیت مؤلف تمرکز دارد. باور غالب این است که حق معنوی برای نخستین بار در کشورهای تابع نظام حق مؤلف مثل فرانسه و آلمان شناسایی شد، اما بررسی‌های تاریخی خلاف این باور را ثابت می‌کند. در نیمه دوم قرن هجدهم در جریان رسیدگی به دو دعوای مهم در بریتانیا، برای نخستین بار حق معنوی مورد بحث قرار گرفت و این حق در رویه قضایی این کشور به‌عنوان خاستگاه نظام کپی‌رایت به رسمیت شناخته شد. رویکرد کپی‌رایت به حق معنوی ناشی از عوامل تاریخی و فرهنگی و مبتنی بر مبنای انگیزشی و فایده‌گرایی است و با دیدگاه نظام حق مؤلف متفاوت است. در کشورهای تابع نظام کپی‌رایت، قبل از پیوستن به کنوانسیون برن، با استفاده از شیوه‌هایی چون جازدن و هتک‌شهرت و همچنین با استناد به مفاد قرارداد، از حق معنوی مؤلف حمایت می‌شد و حتی امروزه در شرایط پس‌از الحاق به این کنوانسیون و ضرورت حمایت از حق معنوی به موجب ماده 6 مکرر آن، همین شیوه‌ها همچنان مورد استفاده دادگاه‌ها قرار می‌گیرد. در این نوشتار پیشینه و مبنای حق معنوی در نظام کپی‌رایت، عوامل اثرگذار بر این رویکرد و شیوه‌های حمایت از حق معنوی مؤلف بررسی می‌شود.

کلمات کلیدی:

حق معنوی، نظام کپی‌رایت، مبنای شخصیت، مبنای فایده‌گرایی، نظام کامن‌لا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1164961>

